

Поміж полями та луками є невеличка садиба. Там живуть дідуньо Петсон і кіт Фіндус.

Якось Фіндус вигадав нову гру. Він сховав речі, які Петсон мав знайти.

Для Петсона це було непросто, але йому допомогли Фіндус і кури.

Переклад зі шведської Галини Кирпи

Книжку видано за підтримки Шведської ради з питань культури KULTURRÅDET та Посольства Швеції в Україні

Перекладено за виданням:
Sven Nordqvist.
Känner du Pettson och Findus?
Bokförlaget Opal AB, Bromma

www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-5003-6

9 789661 050036

© Sven Nordqvist, 2014

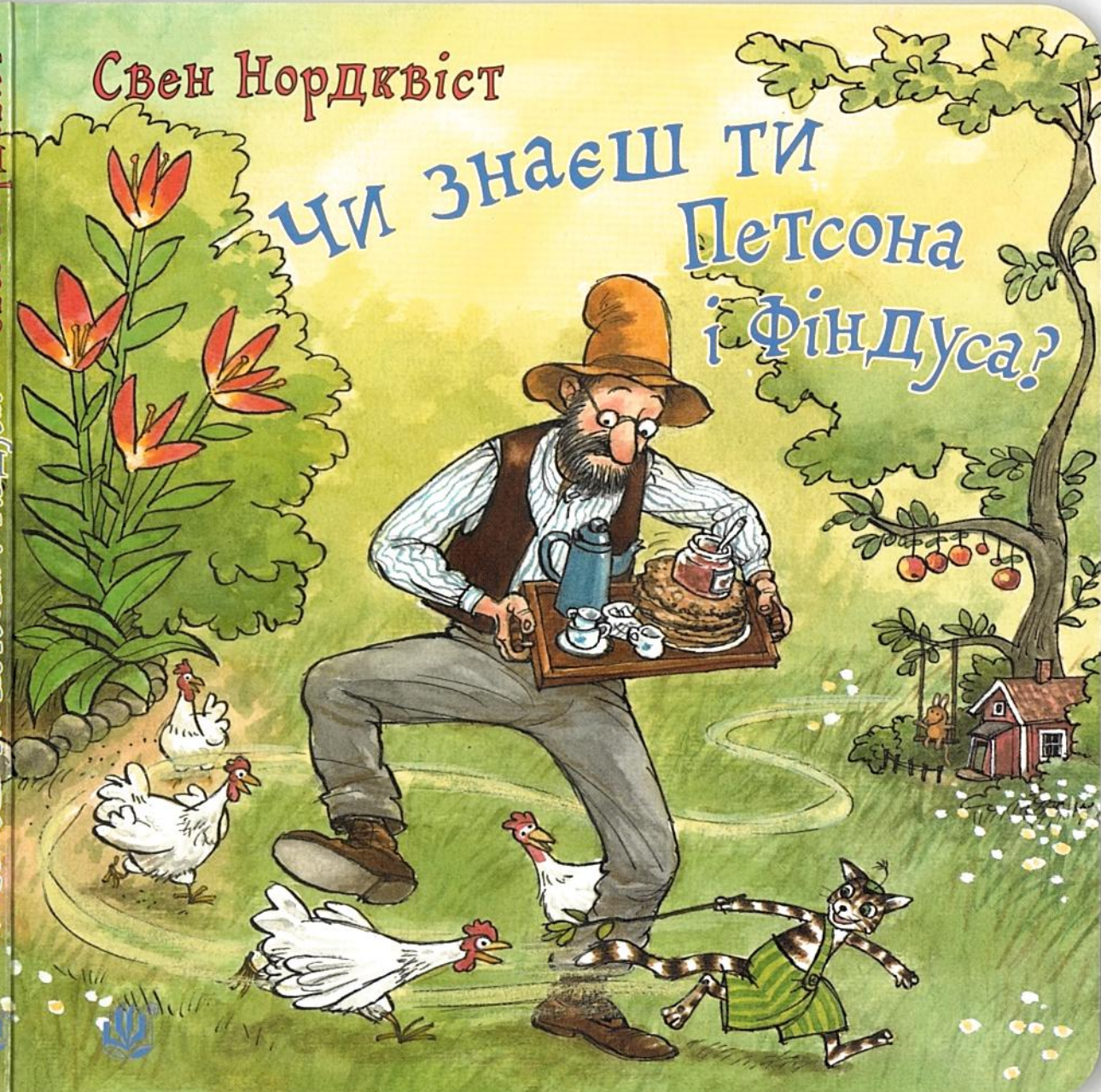
© Навчальна книга – Богдан, 2017

Свен Нордквіст
Чи знаєш ти Петсона і Фіндуса?

Свен Нордквіст

ЧИ ЗНАЄШ ТИ
Петсона
і Фіндуса?

Бачите поміж полями та луками невеличку садибу? Там є курник, столярня, дровітня, вбиральня, сад і звичайний будинок. У ньому живуть дідуньо Петсон і кіт Фіндус.

Якось Фіндус вигадав нову гру.
— Петсоне, — сказав він, — я сховав деякі речі, а ти повинен їх знайти. Одна штукovina стоїть у будинку, де всі кудкудакають.

— Ти ба, ану ж, побачимо... Ну ось:
тут тільки те й роблять, що кудкудакають, —
сказав дідунь і зайшов у курник.
— Ми знаємо, де вона, — закудкудакали кури.
— Цитьте! — попросив Фіндус. — Мовчіть!
В одному гнізді Петсон знайшов каструлю.
— Молодець! — вигукнув Фіндус. — Друга
штуковина лежить там, де стукають і грюкають.

Петсон завжди стукає, грюкає
і майструє всілякі дивовижі у столярні.

Туди вони з Фіндусом і подалися.

— Тут дуже всього багато, —
мовив Петсон.

— Але є те, чого зазвичай тут не
буває, — сказав Фіндус.

Петсон заходився шукати.

Врешті-решт він знайшов три яйця.

— Молодець! — крикнув Фіндус.

— Поклади їх у каструлю. Третя
штуковина стоїть там, де в землі
ростуть довгі плоди.

Дідуньо на хвилику замислився. Потім вони пішли на грядку городини. Кіт стрибав попереду, кури — за ним.

На грядці росли морква, боби, картопля, ревінь і багато чого ще. Поміж усієї тієї зелені Петсон знайшов бідон.

— Молодець! А в бідоні є молоко, — сказав Фіндус. — Четверта штукovina стоїть у приміщенні, де є плита.

— А де може бути плита? — спитав Петсон.

Вони пішли в кухню.

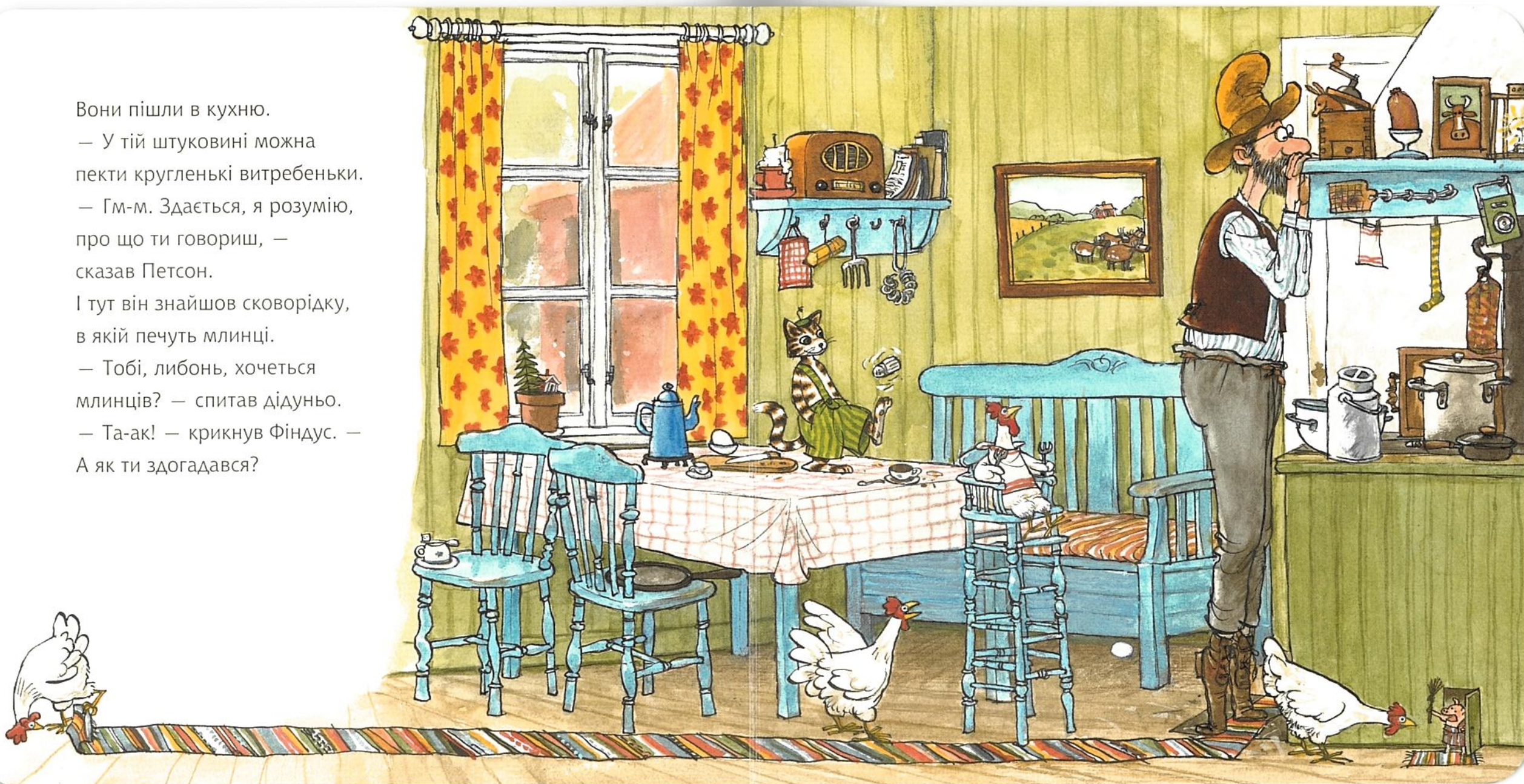
— У тій штуківині можна
пекти кругленькі витребеньки.

— Гм-м. Здається, я розумію,
про що ти говориш, —
сказав Петсон.

І тут він знайшов сковорідку,
в якій печуть млинці.

— Тобі, либонь, хочеться
млинців? — спитав дідуньо.

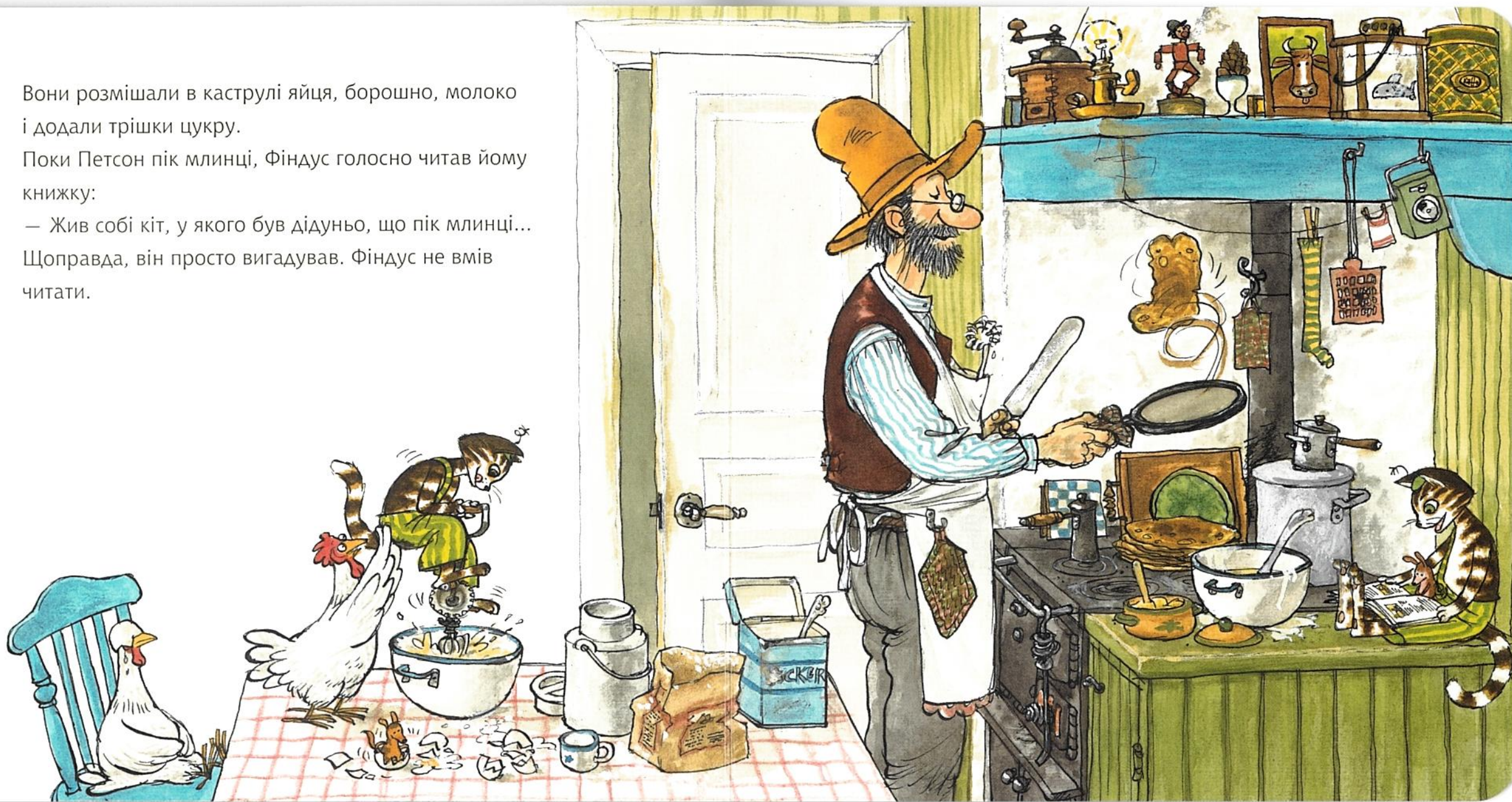
— Та-ак! — крикнув Фіндус. —
А як ти здогадався?

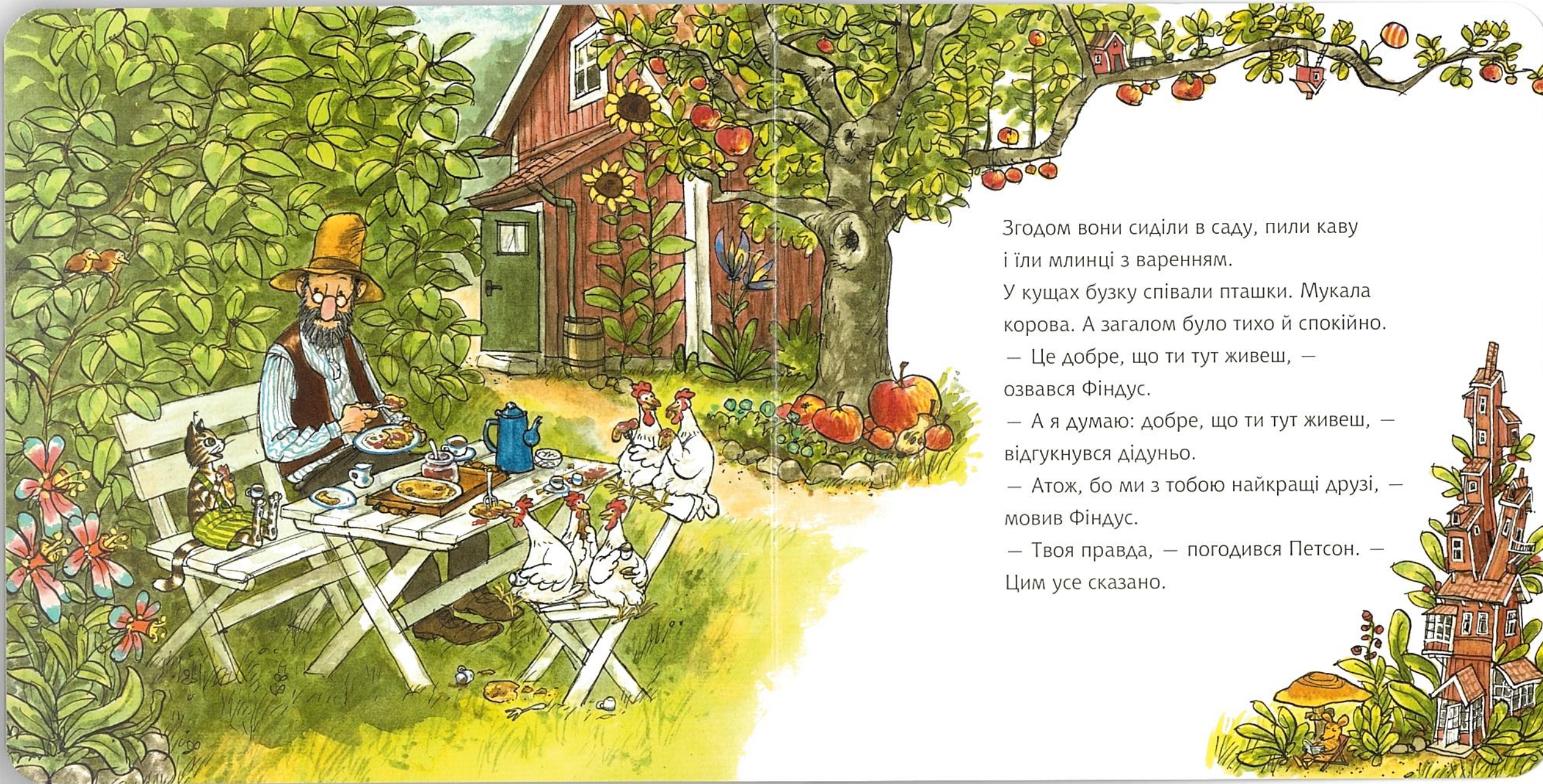

Вони розмішали в каструлі яйця, борошно, молоко і додали трішки цукру.

Поки Петсон пік млинці, Фіндус голосно читав йому книжку:

— Жив собі кіт, у якого був дідуньо, що пік млинці... Щоправда, він просто вигадував. Фіндус не вмів читати.

Згодом вони сиділи в саду, пили каву і їли млинці з варенням.

У кущах бузку співали пташки. Мукала корова. А загалом було тихо й спокійно.

— Це добре, що ти тут живеш, — озвався Фіндус.

— А я думаю: добре, що ти тут живеш, — відгукнувся дідуньо.

— Атож, бо ми з тобою найкращі друзі, — мовив Фіндус.

— Твоя правда, — погодився Петсон. — Цим усе сказано.

